

# VIIRIKE

NRO 1/24  
Toukokuu

Pekeman Työntekijät ry  
Teollisuusliitto os. 420



***Palkansaajakeskusjärjestöt SAK ja STTK kutsuivat koolle mielenosoituksen hallituksen työelämäheikennyksiä ja sosiaaliturvan leikkauksia vastaan torstaina 1.2.2024. Stop nyt –mielenosoituksessa 1.2.2024 Senaatintorilla nähtiin viranomaisarvioiden mukaan jopa 13.000 hallitusohjelmaan tyytymätöntä mielenosoittajaa.***

Pekeman työntekijöidenkin linja-autoon oli saatu varsin hyvä osanottajamäärä, mikä kertoo kyllä jäsenistön varsin perustellun huolen hallitusohjelman kirjauksista, sekä pettymyksestä petettyihin vaalipuheisiin. Hallituksen toimet ovat saaneet työntekijäpuolen varpailleen, ja mielenilmaukset ja lakot olivat varmasti helposti ennustettavissa. Pitkien lakkojen aikana saatiin kuulla eri lähteistä arvioita lakkojen aiheuttamista kustannuksista, suhteutettuna ”mitättömiin” lakimuutoksiin. Siltikään ei hallitus ollut valmis aloittamaan aitoja neuvotteluita lakkojen aikana, vaan ministeri Satonen kertoi, että neuvottelut alkavat, kun lakot keskeytyvät. Aika näyttää onko aitoa neuvotteluhaluutta nyt, kun lakot ovat tauonneet.

Syksyllä 2023 valtiovarainministeri Riikka Purra kertoi aloittavansa jokaisen työpäivänsä katsomalla ikkunasta ulos, josko siellä olisi jo AY-liikkeen soppatykit. Nyt oli soppatykkejä tarjolla, mutta ministeri ei ollut tavoitettavissa, kutsuhuudoista huolimatta.

Kaikesta huolimatta Pekeman työntekijät ovat valmiita uusiin mahdollisiin järjestöllisiin toimiin jos työmarkkinatilanne sen vaatii. Nyt vapun alla on hyvä jokaisen meistä muistuttaa itsellemme mieleen, mistä se kansainvälinen työläisten juhlapäivä on peräisin. Se juontaa juurensa taistelusta oikeudenmukaisemman ja solidaarisemman työelämän puolesta. Tämän päivän työehdot ja palkansaajan oikeudet eivät ole YTK:n käsialaa, vaan ne ovat ammattiyhdistysliikkeen vuosikymmeniä kestäneen määrätietoisen työn aikaansaannosta. Nyt jos koskaan meitä kaikkia työtä tekeviä tarvitaan taistelemaan oikeudenmukaisemman työelämän puolesta, niin nykyisille työssä käyville kuin tulevillekin sukupolville. Jokaisella meistä on merkitystä!



NRO 1/24  
47. vuosikerta  
toukokuu 2024

Julkaisija:



**Pekeman  
työntekijät ry**  
PL 330  
06101 Porvoo  
[www.pekemantyontekijat.fi](http://www.pekemantyontekijat.fi)

Päätoimittaja:  
Santtu Salo  
045 630 8141

Muu toimitus:  
Einari Grönberg  
050 379 0258  
Juho Lintula  
09 3949 3708  
Petri Taanila  
09 3949 3048  
050 379 4003  
Esa Vainonen  
09 3949 3452



Painopaikka:  
tt-urex, Porvoo

Seuraava Virike ilmestyy juhannuksena. Lehteen tarkoitetut kirjoitukset on oltava päätoimittajalla 9.6.2024 mennessä.

**KIRJOITTELE!**

# PEKEMAN TYÖNTEKIJÄT RY

## Osasto 420

# KEVÄTKOKOUS

**Tiistaina 23.4.2024 klo 17.00**

**Ravintola Seireenissä,  
Linnankoskenkatu 45, 06100 Porvoo.**

Tilaisuuden aikana tarjotaan päivällinen.



Kokouksessa käsitellään sääntömääräisiä asioita, muun muassa:

- Hyväksytään toimintakertomus ja tilinpäätös vuodelta 2023.
- Kuullaan toiminnantarkastajien lausunto.
- Tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen.
- Mahdolliset muut hallitukselle tulevat esitykset.

**Ammattiosastomme jäsenet ovat  
lämpimästi tervetulleita kokoukseen!**

**[www.pekemantyontekijat.fi](http://www.pekemantyontekijat.fi)**

**Puheenjohtajan pääkirjoitus:**

# Kääntyviä takkeja ja vappusatosia

Vappusatanen on ollut yleinen oikeiston viljelemä vitsi jo vuodesta 2018, jolloin Antti Rinne vappupuheessaan lupasi alle 1 400 euron kuukausieläkkeisiin sadan euron korotuksen nettona. Tähän vappupuheeseen on palattu tänäkin talvena useasti, kun hallituksen ajamia ”työmarkkinauudistuksia” on vertailtu hallituspuolueiden tekemiin vaalilupauksiin. Nyt hallituksessa istuvat puolueet eivät itse muistaneet vaalipuheissaan kertoa, että poliittisia lakkoja, ja tukilakkoja ollaan rajoittamassa. Puheista myös unohtui mainita ensimmäisen sairauspoissaolopäivän palkattomuus, saatikka sitten laki irtisanomisen tai määräaikaisten työsuhteiden helpottumisesta. Perussuomalaiset jopa linjasi ennen vaaleja, että vastustaa lakko-oikeiden rajoittamista ja varoitteli yrityskohtaisen sopimisen vaaroista ja vannoi ammattiliittoihin nojaavan luottamusjärjestelmän nimiin.

Hallituksen työmarkkinaheiken-nykset ovat aiheuttaneet vähemmän yllättäen vastareaktioita työntekijäpuolelta. Neuvotteluiden jatkumiseksi hallitus vaati lakkojen lopettamista, ja kun huutoon vastattiin, alkoi poliittisten lakkojen rajoittamisen valmistelu nopeutetulla aikataululla. Rinne lupaili vappusatasta, mutta työministeri Arto tarjoileekin vappusatosen, ilman vaaleja edeltäviä puheita, äänestäjälle pyytämättä ja yllättäen, kuin faxi entiselle pääministerille. Ajankuvaan sopivaa, että laki työntekijän perusoikeuk-

sien rajoittamisesta pyritään kii-  
rehtimään valmiiksi juuri vapuksi,  
vaikkakin hallitus on viime metreil-  
lä ottanut tästä päivämäärästä hie-  
man taka-askelia.

Työntekijöiden aseistariisun-  
ta on hyvässä vauhdissa, kun halli-  
tusohjelma saadaan lakiin kirjattua,  
sen laatineiden tahojen sanelemien  
kirjausten mukaan. Yksinkertaisen  
työntekijän ymmärrys ei riitä löy-  
tämään niitä työllisyyttä edistäviä  
vaikutuksia mm. lakko-oikeuden  
rajoittamisesta, lakkosakosta, en-  
simmäisen sairauspoissaolopäivän  
palkattomuudesta tai aikuiskoulu-  
tustuen lakkautuksesta, mutta aina-  
kin ne laskevat vuorotyötä tekevän  
haluja uudelleen kouluttautua päi-  
vätöihin, jos hallitusohjelmaan vie-  
lä myöhemmin ilmestyy lisää ”työ-  
markkinauudistuksia”, vuorolisien,  
ylityökorvausten tai sunnuntaitöi-  
den osalta.

Hallitusohjelman todellisesta  
arkkitehdista on käyty yleistä arvuut-  
telua, mutta Petteri Orpo on kiis-  
tänyt sen olevan kenenkään muun  
kuin hallituksen käsialaa. Sen sijaan  
hallitusohjelmaan tyytyväisyyttä ja  
sen kirjauksia on mediassa puolus-  
tanut, niin Elinkeinoelämän keskus-  
liiton toimitusjohtaja Jyri Häkämies,  
Suomen Yrittäjien Mikael Pentikäi-  
nen ja Keskuskauppakamarin toi-  
mitusjohtaja Juho Romakkaniemi.  
Viimeksi mainittu jopa kehotti maa-  
liskuussa SAK:n jäseniä hylkäävän  
edunvalvontaa tarjoavan ammatti-  
yhdistysliikkeen ja liittyvän YTK:n  
jäseneksi. Hälytyskellojen pitäisi jo-



**Santtu Salo**

kaisella YTK:n jäsenellä soida jos  
keskuskauppakamarin toimitusjoh-  
taja toivoo työntekijöiden olevan  
jatkossa järjestäytymättömiä, ilman  
ammattiyhdistysliikkeiden tarjoa-  
maa edunvalvontaa. Ammattiosas-  
tojen muodostaman ammattiliiton  
suurin jäsenetu on työehtosopimus.  
Työehtosopimus on pääsääntöises-  
ti juuri niin vahva, kuin sen takana  
oleva järjestäytymisaste on, ja tä-  
tä moni ideologisesti oikealla oleva  
haluaakin murtaa tietoisesti.

Menneen talven perusteella syk-  
syn TES-kierroksesta tulee kaikkea  
muuta kuin helppo. Orpo-Purran  
hallitusohjelmaan kirjatut uuden  
lait menevät vielä työehtosopimus-  
kierroksen kautta, niiden kirjausten  
osalta, mitkä työehtosopimuksessa  
mainitaan. Hallitusohjelman puoles-  
ta puhujat ovat muistaneet koko tal-  
ven korostaa, että asioista sovitaan  
työehtosopimuksissa, mutta on ole-  
tettavaa, että ensimmäisen sairaus-  
poissaolopäivän palkattomuudelle-  
kin määritellään sopimukseen hinta,  
joka vähennetään prosenttikorotuk-  
sista. Kaikkien työehtosopimuksis-  
sa ei kuitenkaan sairauspoissaoloista  
ole mainintaa, joten heille laki tulee  
voimaan sellaisenaan.

*Hyvää vappua toverit!*

**Santtu**

# Päluottamusmiehen kynästä

## SAATANALLISET SÄKEET

*Suomeen ei saada riittävästi investointeja, työehtosopimukset ovat liian jäykkiä, suomalainen työmarkkinajärjestelmä on liian vanhanaikainen. Onko tutun kuuloista?"*



Einari Grönberg

Tätä on saatu kuunnella, niin työntajien, maamme hallituksen kuin mediankin suusta. Tuntuu, että kaikkeen mahdolliseen vedetään sylliseksi ammattiyhdistysliike.

Missään ei esimerkiksi oteta sitä tosiasiaa huomioon, että elämme historiallisen haastavassa toimintaympäristössä maailmantalouden näkökulmasta.

Investointien osalta Suomi on näyttäytynyt sijoittajien osalta tähän päivään asti turvallisena ja vakaana maaperänä, johon rakentaa ja suunnitella liiketoimintaa. Ne ovat juuri niitä vahvuuksia, joilla Suomi pärjää kansainvälisessä kilpailussa. Puhumattakaan laadukkaasta koulutusjärjestelmästä ja korkeasta osaamisesta.

Turvallisen ja vakaan maaperän perusedellytyksenä on toiminut vahva sopimisen kulttuuri, johon oleellisesti on kuulunut luottamus sekä kompromissihakuisuus, niin työmarkkinajärjestöjen kuin hallituksenkin välillä. Tätä sopimisen tasapainoa ollaan nyt murtamassa.

Ei ole niinkään duunarin syytä se, että tulevaisuudessa mahdolliset investoinnit Suomeen ovat vaarassa. Pikemminkin osoittaisin katseet maamme hallituksen suuntaan ja kysyisinkin, että miten sisäisen turvallisuuden horjuttaminen ja luottamuksen heikentäminen yh-

teiskunnassamme lisääisi Suomen houkuttavuutta sijoittajien silmissä.

Jos investointeja on katsominen, niin 2010-luvun puolivälistä lähtien investointien määrä Suomeen on pysynyt melko vakiona. Siitäkin huolimatta, että työmarkkinoilla on tehty merkittäviäkin uudistuksia, joiden tarpeellisuutta on perusteltu valtion taloudella ja uusien investointien saamisella Suomeen.

Nyt tehtäviä työelämän heikennyksiä perustellaan jälleen kerran samoilla syillä. Tarvitaan lisää työpaikkoja ja talouden alijäämää on paikattava. Kasvua ja lisää kasvua talouteen.

Ihmettelen vaan, että missä ne miljardit oikein näkyvät edellisten työmarkkinaratkaisujen osalta. Ei ne ainakaan merkittävässä määrin ole menneet uusiin investointeihin. Varmaan menneet parempiin taskuihin?

Kovasti kuulee hallituksen osalta puhetta siitä kuinka työelämään tehtävät muutokset ovat välttämättömiä ja suomalaisessa työmarkkinahistoriassa ei ole pystytty tekemään minkäänlaisia uudistuksia kymmeneen vuosiin. Selvästikään kyseisten kommenttien viljelijät eivät joko tunne historiaa tai tarkoituksella muuntelevat totuutta.

Viimeisimpänä merkittävä muutoksena voisi nostaa vaikkapa kilpai-

lukyksopimuksen, jossa mm. siirrettiin työnantajamaksujen osuuksia palkansaajien kustannettavaksi. Tähän mennessä pelkistä kustannusten siirroista ovat työnantajat hyötäneet jo 11 miljardia euroa. Onko tämä nyt sitä ammattiyhdistysliikkeen kyvyttömyyttä uudistautua. Kysynpähän vaan?

Tai onko esimerkiksi 2010-luvulla kolmikantaisesti sovittu eläkeuudistus jotenkin ammattiyhdistysliikkeen kyvyttömyyttä sopia ja löytää kompromisseja duunarillekin hyvin vaikeissa asioissa?

Vai olisiko ranskalainen tapa parempi sopia työmarkkina-asioista. Viimeksi kun Ranskassa tehtiin eläkeuudistusta, niin taisi puoli Pariisia olla liekeissä. Siinä menisi yhdellä jos toisellakin hallituksen ja elinkeinoelämän vaikuttajalla naamat vinoon, kun Mannerheimintie täytyisi palavista traktorin renkaista. Siinäpäähän sitä saisivat Minna Helteet ja kumppanit paikallisesti sopia jokaisen öykkäriin ja mafiooson kanssa erikseen ratkaisua tilanteen korjaamiseksi, kuten maamme hallituksen edustajat suomalaista palkansaajaa julkisuudessa nykyään nimittelevät.

En tällaista Suomea tietenkään tulevaisuudelta toivo, mutta suunta on kyllä huolestuttava.

Itseasiassa mitä tulee uudistautumiskyvykkyyteen, niin olisiko kenties oikeistotahoilla hiljalleen aika miettiä omaa kyvykkyyttä uudistautumiseen.

Jos on historiaa katsominen, niin ehkäpä olisi syytä.

**Jo 90-luvun laman aikana** silloinen oikeistohallitus ja Suomen työnantajain keskusliitto alkoivat vaatimaan työehtojen yleistä heikentämistä ja työmarkkinajärjestelmän mullistamista.

STK teki vuonna 1991 esityksen uudesta sopimispolitiikasta. Työnantajat silloisen hallituksen myötävaikutuksesta halusivat uudistaa työlainsäädännön, yleissopimukset ja työehtosopimukset niin, että palkat ja työehdot sovittaisiin työpaikkakohtaisesti työnantajien ja työntekijöiden välillä.

Ammattiyhdistysliike torjui tuolliset STK:n esittämät heikennykset ja nimesi ne Salman Rushdien kirjan nimen innoittamana ”saatanaliksiksi säikeiksi”.

Kyseinen torjuntavoitto oli pitkälti ennätyskorkean palkansaajien järjestäytymisasteen ansiota. Osuimilta toki ei duunarikaan tuolloin täysin välttynyt. Esimerkiksi työnantajien yksistään maksamia eläke- ja työttömyysvakuutusmaksuja siirrettiin osin palkansaajien maksettavaksi. Kuulostaako jotenkin tultu, kun muistellaan viimeisintä KIKY-ratkaisua?

Kyseisen laman aikana työnantajajärjestöt pyrkivät silloisen hallituksen toimesta rajaamaan myös lakko-oikeutta, aivan kuten tänä päivänäkin.

Jos oikeiston nykyistä poliittista agenda on katsominen, niin työkalupakista ei oikein uusia työkaluja ole löytynyt yhteiskunnan pyörittämiseen. Siellä ovat aina samat iänikuiset tavoitteet.

Kaikki mahdollinen sääntely pois ja kohti yltiöliberaalia markkinata-

loutta, joka paistaa yhteiskuntavastuun poissaololla. Otetaan ennätys määrä velkaa kuten aina, kun oikeistohallitus on vallassa ja jaetaan köyhien viimeisetkin rahat kavereille. Tämä toteutetaan käytännössä erinäisten yritystukien lisäämisellä ja hyväosaisten verotusta laskemalla.

Viimeisimpänä on tietenkin se kaikista oleellisin tavoite, joka on ammattiyhdistysliikkeen polkeminen suohon. Olen joskus kuullut sanonnan, että demari käy kansalaisten kukkarolla, mutta tarkemmin ajatellen taitaa olla se porvari, joka vie koko kukkaron mennessään.

Se, mitä on hyvin vaikea ymmärtää on hallituksen ajama paikallisen sopimisen kokonaisuus, jonka todellinen tavoite on purkaa valtakunnallisten työehtosopimusten yleis-sitovuus. Tämä on ollut erityisesti Suomen Yrittäjien ajama muutos.

Kysymykseni kuuluukin: miten työehtosopimusten yleissitovuuden purkaminen edesauttaa kotimaisia pk-yrityksiä, kun tähän mennessä kilpailun vääristymisen esteenä ovat nimenomaan toimineet työehtosopimukset, jotka määrittelevät samat minimipalkat ja muut työehdot kaikille yritykselle riippumatta siitä onko yritys pieni vai suuri toimija?

Kuvitellaanko Suomen Yrittäjissä ihan oikeasti, että pk-sektorin yritykset pystyisivät jatkossa kilpailemaan suurten monikansallisten yritysten kanssa osaavasta työvoimasta, kun pienen yrityksen taloudellinen likviditeetti on se kuuluisa hytтын paska maailman kartalla verrattuna suurten yritysten taloudellisiin resursseihin.

Kyllähän nykyäänkin työnantajat voivat toki maksaa työehtosopimusta korkeampaa palkkaa, mutta yleensä näin ei tapahdu, koska siihen ei ole pakottavaa tarvetta.

Jatkossa mahdollisen yleissitovuuden poistuttua kilpailu osajisista kovenee entisestään. On hyvin todennäköistä, että ihmiset, jotka

omaavat jotain erityisosaamista, josta työnantajat ovat hyvin riippuvaisia tai ihmiset, jotka toimivat erinäisissä asiantuntijatehtävissä tulevat mahdollisesti saamaan jopa nykyistä korkeampia palkkoja, mutta kolikon kääntöpuolena on taas se, että jos et omaa mitään erityistaitoja, joilla kilpailuttaa itseäsi työmarkkinoilla, niin seuraamuksena on hyvin todennäköisesti nykyisiä työehtosopimusten vaatimia minimipalkkatasoja pienemmät ansiot.

Eli toisin sanoen eletään sitä, niin sanottua Amerikkalaista unelmaa tai pikemminkin painajaista, jossa suurin osa kansasta ei tule työllään toimeen ja hyväosaiset vaurastuvat entisestään.

Elinkeinoelämän ja hallituksen edustajat ovat todenneet, että ei paikallisen sopimisen kokonaisuudistuksella ole tarkoitus mahdollistaa tulevaisuudessa viiden euron tuntipalkkoja, mutta mitä muutakaan tarkoitusta sillä voi olla, kun tänä päivänä voi jo paikallisesti sopia melkein mistä vaan, paitsi työehtosopimusten minimipalkkojen alittamisesta.

Toisin sanoen tuloerot tulevat kasvamaan. Ihmiset tekevät töitä osin palkkatulon ja sosiaaliturvan varassa tai mitä siitä sosiaaliturvasta nyt ylipäättänsä enää on jäljellä. Työn kannustimet luonnollisesti heikkenevät, koska yksilön kannalta ei ole enää mitään väliä oletko töissä vai katuojassa, kun palkalla ei tule toimeen.

Valtion verotulot pienenevät, koska ostovoima heikkenee ja kun ostovoima heikkenee, niin sisämarkkinat sakkaa ja pk-yrityksiä menee konkurssiin kuin sienä sateella.

Ainoat herrat, jotka nauraa ovat niitä suurien pääomien edustajia, jotka viettävät veropakolaisina leppoisia eläkepäiviä Sveitsissä. Tämä samainen porukka päättää tällä hetkellä meidän suomalaisten asioista yhteiskunnassamme. Toimeenpanijoina muutoksille toimivat poliiti-

tikot, jotka ovat sielunsa myyneet pääomalle siinä toivossa, että tulevaisuudessa aukeaisi jokin mukavan rahakas pesti finanssimaailmasta tai EU:n johtavista portaista.

Valtamedia vielä heittää lisää bensaa liekkeihin ja antaa ymmärtää, että ammattiyhdistysliikkeen kansalaisvaikuttaminen ei kuulu demokratiaan, mutta samalla kuitenkin hyvin pieni joukko elinkeinoelämän vaikuttajia saa viedä kaikki tavoitteensa sellaisinaan hallitusoh-

olivatko lakot syynä investointipää- tökselle, niin vastaus oli ”ei mitään vaikutusta”. Tässä vaiheessa toimittajan epätoivo vastauksen osalta oli hellyttävän läpinäkyvää, koska seuraava kysymys oli ”eikö mitään?” ja vastaus yhä edelleen ”ei mitään”.

**Työnantajajärjestöjen osalta** täytyy kyllä todeta, että toisin kuin 90-luvun laman aikana, kun työnantajat eivät olleet kovin hyvin järjestäyty-

nyt Yleisen työttömyyskassan suosio ja ammattiliittojen järjestäytymisasteen heikkeneminen, niin ei ole ihme, että työnantajien tavoitteiden toteutuminen on lähempänä kuin koskaan aiemmin.

Tähän kun vielä lisätään epävakaa maailman talouden tilanne, oikeistopopulistien valtaan pääsy ja sosiaalisen median oikeistotrollien järjestäytyminen, niin lopputulema on hyvää yötä suomalaisen duunarin osalta.



Pekeman työntekijöiden lakkotunnelmia.

jelmaan. Onko tämä nyt sitten, sitä demokratiaa?

Medialtakin voisi alkaa jo hiljalleen odottaa edes pientä journalistista vastuunkantoa uutisointien osalta.

Ehkä yksi hupaisimpia Ilta-Sanomien viimeaikaisia ulostuloja oli uutinen SSAB:n päätöksestä investoida fossiilivapaan terästehtaan rakentamisesta Suomen sijasta Ruotsiin. Ensimmäisenä olivat hallituksen ja työnantajatahojen edustajat syyttämässä SAK:n järjestämiä lakkoja investoinnin päättämisestä Ruotsiin.

Toimittajan kysyessä SSAB:n Euroopan toimintojen johtajalta, että

neitä, niiden samojen tavoitteiden osalta, mitä he nykyäänkin ajavat, niin nyt rivit ovat suorina ja toiminta on määrätietoista.

Tähän yhtälöön kun lisätään muutoksille otollinen toimintaympäristö, jossa erinäisten osa-aikaisten ja määräaikaisten työsuhteiden määrät ovat merkittävästi kasvaneet. Vuosikausia jatkunut yksipuolinen median oikeistopropaganda, jossa kaikki työttömät ja ammattiyhdistysliike demonisoidaan. Pitkään jatkunut keskiluokan vaurastuminen ja näistä edellä mainittujen asioiden yhteisvaikutuksesta synty-

Tässä on vielä kaksi vaihtoehtoa, joilla ratkaista tilanne. Ensimmäisenä on järjestäytymättömien työntekijöiden järjestäytyminen ammattiliittoihin ja se pitää tapahtua nyt heti!

Toinen vaihtoehto on antaa nykyisen yhteiskuntajärjestyksen romahtaa ja uhrata samalla yksi jos toinenkin sukupolvi kapitalismin alttarilla.

Jälkimmäisen vaihtoehdon osalta on tietenkin ikävää, että nykyiset nuoret, jotka astuvat työelämään menettävät uskonsa tulevaisuuteen. Leikkaukset ja työelämään tehtävät heikkennykset aiheuttavat valtavan

määrän sosiaalista velkaa, jota seuraavat sukupolvet joutuvat maksamaan.

Lopulta kaikista ikävintä on se, että ne tahot, jotka nykyisten muutosten puolesta liputtavat, ovat lopulta niitä samaisia tahoja, jotka tulevat haikailemaan tulevaisuudessa nykyisten yhteiskuntajärjestelmiin perään.

Toivon sydämeni pohjasta, että jälkimmäistä korttia ei tarvitsisi katsoa ja järki voittaisi. Se olisi ihan yhtälailla työntekijän kuin työnantajankin etu.

Onhan tässä vielä se jokerikortti olemassa. Istutaan hallituksen ja työmarkkinajärjestöjen osalta yhteisen pöydän ääreen ja sovitaan yhdessä työelämämuutoksista. Nythän SAK on tehnyt neuvotteluiden edistämiseksi juuri sen, mitä hallitus on toivonut. Eli lopettanut lakkoilun.

Tosin tilannetta ei kyllä edesauta se, että hallitus heti perään ilmoitti puuttuvansa eläkejärjestelmään ja ammattiyhdistysliikkeen jäsenmaksujen verovapauteen.

Ensimmäisen osalta työmarkkinajärjestöt ovat jo tekemässä yhteistä valmistelutyötä seuraavaa eläkeuudistusta varten, joten hallituksen ulostulo oli hieman yllättävä. Valtiovarainministeri väläytti jopa eläkeikien nostoa kahdella vuodella. Saa olla melkoinen lääketieteellinen ihme jos pystyy vielä 72 vuoden iässä tulevissa seisokeissa vetämään kolonneja ylös ja alas. Etenkin kun otetaan huomioon se, että viimeisimmät tilastot elinajanodotteista ovat historiallisesti taittuneet laskusuuntaan. Miehillä viimeisin odote oli hieman alle 79 vuotta ja naisilla hieman päälle 83 vuotta.

Toisen ulostulon osalta jäsenmaksujen verovapauteen oltaisiin puuttumassa. Tosin työnantajien vähennysoikeuteen hallitus ei olisi näppejään työntämässä. Erittäin näppärää ja rakentavaa sanoisinko. Tosin mikään ei kyllä jaksa enää yl-



Jopa 13.000 ihmistä kokoontui Senaatintorille.

lättää. Sen verran irrationaalisia nämä vallanpitäjien viimeaikaiset ulostulot ovat olleet.

**Tulevaisuus näyttää kyllä aika kaffkamaiselta.** Osa lukijoista saattaa ajatella, että kylläpä nyt maalaillaan piruja seinille ja liioitellaan. Eihän se hallitus nyt halua tehdä Suomesta mitään Pohjolan Albaniaa.

Tosiasia on kuitenkin se, että osa näistä heikennyksistä on jo totta. Siitä ei pääse mihinkään ja lisää on tulossa. Esimerkiksi tulevassa hallituksen kehysriihessä saksat käy, niin että kipinät lentelee. Sosiaaliturvaan on jo tehty historiallisen suuret leikkaukset ja suunnitteilla on uusia menoleikkauksia.

Näitä toimia on aivan turha perustella enää millään kestävyysvaajeella. Jos on esimerkiksi vara jakaa 500 miljoonaa euroa veronmaksajien rahoja Kelakorvauksina yksityisille monikansallisille terveystalvetoimittajille, niin siinä on aivan turha tulla valtiovarainministeriön virkamiesten mussuttumaan julkisuuteen uusien leikkauksien välttämättömyyttä.

Näistäkin monikansallisista terveystalveluiden toimittajista ei juuri kukaan maksa euroakaan yhteisöveroä Suomeen.

Kuten aiemmin mainitsin, porvari tykkää valtaan päästyään ja

kaa kansan rahoja kavereilleen. Eikä leikkaukset kohdistu vain ja ainoastaan köyhimpään väestön ryhmään, vaan se koskettaa myös keskiluokkaa ja on jo koskettanutkin.

Seuraavaksi ollaan nostamassa myös arvonlisäveroa. Tämäkin toimenpide osuu erityisesti vähäosaisiin ja keskiluokkaan.

**Ylimoitettu ja epäoikeudenmukainen** leikkaaminen, työmarkkinoiden taksiuudistus (jonka osalta ei vielä ole pystytty todistamaan työllisyyttä lisääviä vaikutuksia), tuloerojen kasvattaminen, vastakkainasettelun lisääminen, solidaarisuuden, tasa-arvon, yhdenvertaisuuden kyseenalaistaminen ja koventunut retoriikka poliittisessä keskustelussa johtavat lopulta ennemmin tai myöhemmin kohti autoritaarista yhteiskuntaa.

Poliittisten ratkaisujen päättömyydelle ei tunnu löytyvän enää minkäänlaisia rajoja. Erään minua huomattavasti viisaamman sanat kuvaavat tilannetta erityisen hyvin.

*”Vain kaksi asiaa ovat äärettömiä - universumi ja ihmisten typeryyt, enkä ole ensimmäisestä aivan varma”.*

*Albert Einstein.*

**Einari Grönberg**

# Työsuojeluvaltuutetun palsta

*Talven luminen osuus kesti muutaman viikon vajaa puoli vuotta ja oli liukkaiden kelien puolesta pitkä ja haastava.*



**Petri Taanila**

## **Tervetuloa, kevät!**

Sattuneiden liukastumisten vuoksi työpaikalla on tarjottu henkilöstölle mahdollisuus laittaa turvajalkineisiin kiinni nastalliset liukuesteet. Niiden kiinnittämisessä ja irrottamisessa kannustan kiinnittämään huomiota niin turvajalkineen kuin liukuesteenkin puhtauteen.

Liukueste kannattaakin pitää jalkineessa kiinni koko liukkaan kauden ajan, jos vain suinkin mahdollista. Autuaaksi ei tämäkään tee ja siksi on edelleen oleellista huolehtia asianmukaisesti järjestetystä talvikunnossapidosta.

Yleisten alueiden talvikunnossapitoon on panostettu ja se onkin hyvin oleellinen tekijä turvallisuuden varmistamiseksi liikkuesssa talven tuulussa ja tuiskussa.

Yhteistyössä ollaan mietitty esimerkiksi että miten mahdollistetaan turvallinen kulkeminen vuoronvaihdon aikaan sankassa lumipyryssäkin ja kuinka kalusto mahtuisi ja pääsisi paremmin joka paikkaan. Kiitos hyvästä yhteistyöstä!

## **Suojavaatteiden kilpailutus**

Yhtiössä on menossa suojavaatteiden kilpailutus. Tässä yhteydessä on tuotu esiin näkemyksiä hyvän ja

toimivan suojavaatteen oleellisista ominaisuuksista.

Radiopuhelimen sekä mukana kannettavien tarvikkeiden tulee pysyä taskuissaan. Suojavaatteen tulee olla käyttäjälleen istuva ja materiaalinsa puolesta tarkoituksenmukainen työhön, liikkumiseen sekä työasentoihin eri työtehtävissä, myöskin olosuhteiden mukaan niin kesällä kuin talvellakin.

Jokaiselle oma ”postilokero” vaatteille, otetaanko vaatteet yhdestä hyllystä vai otetaanko vaate jopa ”älyvarastosta”? Yhteiskäyttö, jokaiselle omat vai muotisana ”hybridi”?

Huomioon otettavia tekijöitä sekä valintoja onkin yllättävän paljon ja jokaisessa järjestelyssä on varmasti omat hyvät ja huonot puolensa.

Olen vuosien varrella törmännyt lukuisia kertoja erilaisiin ja eri kokoihin epämääräisiin vaatekasoihin niin hyllyissä kuin lattiallakin, toiset jo valmiiksi osin repaleisina. ”Ovatko nämä puhtaita vai likaisia?”

Ja vaikka kuinka tarkkaan merkitsisi ennen pesua, reikä taskun pohjalla ei meinaa korjaantua – ei sitten millään. Mitä muuta vaihtoehtoa enää jää kuin nakata risat rätit ja lumput roskiin?

Jos vaatteen joutuu syystä tai toi-

sesta hävittämään, olisi hyvä muistaa, että hyllyyn (*tai lattialle*) tulisi saada uusi vaatekappale poistuneen tilalle.

Tulevatko nämä haasteet jäämään historiaan vai edetäänkö ojasta allikkoon? Uuden vaatemalliston tulisi palvella työssä ja myös huollon toimia. Tämä on iso pala purtavaksi.

Toivottavasti ennen päätöstä tehdään riittävän kattava koekäyttö, jotta mahdollisuus saavuttaa onnistunut lopputulos ei valu sormien välistä!

## **B safe -koulutus**

Yleisin kuulemani palaute B safe -koulutuksista on ollut: ”ei juurikaan uutta, mutta hyvää kertausta.” Tämä kielii minusta siitä, että turvallisuus on hallussa, koetaan tärkeäksi ja asenne on kohdallaan. Työ halutaan tehdä laadukkaasti ja turvallisesti.

Tätä perehdyttämme myös uusille työntekijöille, jotta he sisäistäisivät hyvän asenteen ja ammattilaisen tavan tehdä töitä heti alusta alkaen. Seuraavaksi olisi tarkoitus käsitellä, mitä palautetta yhtiön suuntaan on annettu koulutuksen yhteydessä turvallisuuden kehittämiseksi.

On tärkeää tehdä työnsä ammattitaidolla ja turvallisesti; huolehtia



ja välittää itsestään ja toisista; noudattaa turvallisuusohjeistuksia sekä ilmoittaa vaaraa aiheuttavista olosuhteista.

Haluan korostaa tämän viimeisimmän, ilmoittamisen tärkeyttä. On tärkeää aistia muutokset työympäristössä ja tehdä voitavansa turvallisen työpaikan eteen. Työsuojelu kuuluu kaikille – sen sijaan vastuu kuuluu vastuullisille. Vastuu ja velvollisuus ovat kaksi eri asiaa.

Muistaako ja ymmärtääkö työnantaja omat vastuunsa ja velvoitteensa huolehtia turvallisista työolosuhteista? On aina vaarallista, jos vastuun kantaja ei itse ymmärrä, että vastuu on hänellä eikä jollain toisella.

Työntekijällä on työturvallisuuden liittyviä velvollisuuksia. Vastuu työturvallisuudesta painaa sen sijaan työnantajan harteilla. Tämä vastuu sisältää mm. velvollisuuden tarkkailla työympäristöä, tunnistaa vaaroja ja toteuttaa tarvittavat korjaavat toimenpiteet turvallisen työympäristön varmistamiseksi.

### **”Varo vaaraa!”**

Konsernista ohjeistetaan paikkakunnallemme toisinaan uusia velvoitteita, jotka on heidän näkökulmastaan helppo toteuttaa. Ei pidä unohtaa, että nämä tulevat käytäntöön paikallisjohdon hyväksymänä. Mihin suuntaan silmät ja korvat suljettuina ylhäältä alaspäin johdettu turvallisuus kehittää työturvallisuutta ja laatua?

Esimerkiksi, minulle on tullut vastaan jopa useita esimerkkejä, joissa kuulemma kävelyyn ei keskitytty riittävästi, mm. koska ei katsottu kengän kärkiä. *What?!* Kuka kulkee katse kengän kärjissä? Hei, haloo! Kuinka se täysillä kävelyyn keskittyminen sitten oikeaoppisesti tapahtuu, jos ympäristöä ei saa havainnoi-

## ***Richard Scarryn Touhukkaassa maailmassa on hyvä yleisohje:***

***”Varo vaaraa!”***

***Liimaillaan seuraavaksi niitä.***

da samalla kun kävelee? Kuljetaan pää alaspäin ja hoetaan: ”vasen, oikea, vasen, oikea” ja *simsalabim*, kävely on turvallista? Jos jotain sitten sattuu, niin ei se ainakaan kävelyyn keskittymisen puutteesta johtunut.

Samaan aikaan yhtiössä pohditaan, miksi vaarallisia olosuhteita ei noteerata, kun niiden ohi kuljetaan. Voisiko se osaltaan johtua omaan ajatteluun ja havainnointiin kannustamattomasta turvallisuuden passiivisesta johtamisesta kaukana sieltä, missä työ tapahtuu?

Mieleeni muistuu esimerkki muutaman vuoden takaa, jossa minulta kysyttiin näkemystä ehdotukseen asentaa ”varo roiskeita!”-tarroja näytekaappeihin. Totesin: ”Kunhan päälle tai läheltä roiskuvat vaaralliset tai haitalliset kemikaalit eivät ole hyväksyttäviä ja tällaiset kohteet laitetaan asianmukaiseen kuntoon eikä kuitata puutetta tarramerkinällä.” Toki roiskeisiin todellakin on syytä varautua, useallakin tapaa, koska aineiden laitteisto voi mennä epäkuntoon, olla hankalasti käytettävä, ja niin edelleen.

Onnettomuuden sattuessa myös suojaimet ovat todella arvossa arvaamattomassa ja on tärkeää, että ne on valittu siinä tilanteessa oikein, ovat asianmukaisessa kunnossa ja niitä käytetään kuten kuuluu.

*Richard Scarryn Touhukkaassa maailmassa on hyvä yleisohje: ”Varo vaaraa!” Liimaillaan seuraavaksi niitä.*

Turvallisuuden pääsääntö ”älä ole tulilinjalla” kattaa laajalti yllä mainittuja asioita. Oleellinen kysymys on, että onko yksi tai useampi tulilinja ennaltaehkäistävissä niin, ettei kenenkään ole edes mahdollista joutua tulilinjalle. Se suojaa silloin jo kaista, oli suojaimet tai ei. Ja tähän suuntaan kannustan itse turvallisuutta kehittämään. Enkä syyttä, sillä samaa edellyttää myös Suomen laki.

Nyt voi vihdoinkin säilöä liukuesteet kaapin perukoille ja alkaa kävellä selkä suorassa homo sapiensille ominaiseen tyyliin. Tervetuloa, kevät ja aurinko!

Kohta alkaa näkyä liikenteessä myös eri tasoilla ajotaidoilla varustettuja mopopoikia ja huomio- tai nahkaliiveillä varustettuja moottoripyöräilijöitä. Heihin on aina ratin takaa katsottuna hieman tottumista keväällä, joten tarkkana saa olla risteyksissä. ”Loud pipes save lives!” kiinnittää niin ajotiellä kuin jalkakäytävilläkin huomiota – hyvässä ja pahassa – mutta ”safety first”, eikö se niin ollut?

Ja kannattaa vähän räplätä sitä vilkunpalautusnamiskuukkelia lähestyttäessä risteyksiä, sekin on hyvä tapa. Joskus jos se naksauttaa vilkun pois päältä, se on omalla tavallaan pysäyttävä tunne – mutta ei onneksi äkkipysäyttävä.

**Hyvää vappua kaikille  
Virikkeen lukijoille!**



## Jussi Saramo: "OLIKO PAKKO?"

**"Kaikki osallistuvat näihin talkoisiin.** Kaavimme laarien pohjat ja käänsimme kaikki kivet, jotta löysimme mahdollisia säästöjä. Teemme ikäviä ja raskaita päätöksiä, koska on pakko. Tekemättä ei voi jättää!"

Lähes kaikki oikeistohallituksen ensimmäisen vuoden aikana tekemät "pakolliset, ikävät ja raskaat" päätökset ovat olleet vastoin sen tekemiä vaalilupauksia. Kokoomus suurelta osin vaikenen kaikesta siitä, mitä se aikoi tehdä, mutta perussuomalaiset lupasivat äänestäjille suorastaan päinvastaista.

Valta saatiin lupaamalla lisää hoitajia, opettajia, kevyempiä veroja, lisää työpaikkoja, vähintään nykyisen laajuiset oikeudet työntekijöille, halvempia hintoja - erityisesti bensan hinnan tuntuva laskua. Innokkaimmat lupasivat jopa euron bensaa. Kaikki tämä rahoitettaisiin maahanmuuttoa ja kehitysapua vähentämällä.

Osa lupajista varmaan puhui ymmärtämättä valtion taloudesta sen enempiä. Johtavat poliitikot kuitenkin vedättivät suomalaisia ihan tietoisesti. Takinkääntö on helppoa, kun ei ole aatteita, on vain "tolkun puhe".

Mutta olivatko leikkaukset sitten pakollisia? Onko pakko muuttaa paikallinen sopiminen paikalli-

seksi saneluksi? Onko lakko-oikeus rajattava mahdollisimman pieneksi?

Työelämämuutosten suhteen puolueettomat asiantuntijat ovat olleet harvinaisen selkeitä. Hallituksen päätökset toteuttaa yksipuolisesti työnantajien toiveet työntekijöiden aseman heikentämisestä eivät tuo Suomeen yhtään työpaikkaa lisää. Hallitus saattaa jopa heikentää työllisyyttä, kun tuottavuus laskee ja Suomi muuttuu Pohjoismaasta osaksi Itä-Eurooppaa.

Menoleikkaukset kyllä tuovat säästöjä, mutta iso osa niistäkin sulaa saman tien pois. Kun esimerkiksi asumistukea leikataan, joutuu moni yksinhuoltaja ja palvelualan työntekijä toimeentulotuella pois työelämästä. Laskelmien mukaan 100 000 uutta ihmistä ajetaan toimeentulotuella. Rahaa siirretään näin taskusta toiseen, mutta tukijärjestelmä muuttuu työhön kannustavasta passiivivaksi ja byrokraattiseksi.

Olen samaa mieltä hallituksen kanssa siitä, että on ollut pakko leikata ja nostaa veroja. Kyse onkin siitä, mitä leikataan ja kenen veroja nostetaan. Arvonlisäveron korotukset nostavat hintoja ja osuvat pahiten pieni- ja keskituloisiin. Hintojen nousu oli ollut valmiiksi kohtuuton viime vuosina Suomesta riippumattomista syistä.

Hallitus joka väittää kääntäneensä jokaisen kiven säästöjä hakieksaan, ei kuitenkaan koskenut kaikkein varakkaimmille suomalaisille kohdentuvaan listaamattomien yritysten omistajien verotukseen, joka maksaa valtiolle jopa miljardin jokaisena vuotena. Sen ansiosta vauraiden yritysten omistajat maksavat

tuloistaan 7,5% veroa jopa 150 000 euroon asti. Tämä verotuki ei juuri kannusta ahkeruuteen, kuten hallitus väittää, vaan lähinnä syntymään oikean sukuyhtiön perijäksi ja elämään työn sijaan omistusten tuotolla. Tällaista verotukea ei ole missään muualla maailmassa.

Entäs ne leikkaukset sitten, lastensuojelusta, vanhushoivasta, ansiosidonnaisesta? Laarien pohjia kaivettiin, muttei ilmeisesti nähty niiden vieressä olevia miljardien särkejä yritystukia, joista iso osa on tutkitusti tehottomia ja menee lähinnä omistajien osinkoja kasvattamaan. Eikö sieltä olisi voitu leikata?

Viime syksynä kauhistelun eduskunnassa käyneelle vierasryhmälle kuinka valtiovarainministeri Riikka Purra alkaa vaikuttaa suoranaisessa työntekijävihassaan b-luokan Margaret Thatcherilta. Vähän tasoittelin puheitani heti, eduskunnassa ei ole tapana mennä henkilökohtaisuuksiin. Mutta jo samana talvena perussuomalaiset alkoivat itse puhua Purra uutena Thatcherina. En ollut osannut ajatella, että joku voisi pitää tuota eliitin etuja ajanutta työväenluokan vihollista sankarina. Ihmistä joka mm. tuki Etelä-Afrikan rotuerottelujärjestelmää.

Elämme omituisia aikoja. Olen aina ennen ajatellut, että meillä on Suomessa kuitenkin niin paljon hyvää, että on helppoa olla optimisti tulevaisuudesta. Enää en ole ihan varma.

**Jussi Saramo**

Vasemmistoliiton eduskuntaryhmän puheenjohtaja

# Punkaharjun lomaosakkeiden remontit valmiina kesäksi

Ammattiosaston syyskokous päätti Punkaharjun lomaosakehuoneistojen remonteista marraskuussa 2023. Viime vuonna osakkeisiin uusittiin veneet varusteineen ja tälle vuodelle ajoitettiin isompi perusparannus. Heti syyskokouksen jälkeen usean viikon kestoiset remontit aloitettiin lomaosake kerrallaan. Remonttien yhteydessä suurin osa kalusteista, keittiövälineistä ja petivaatteista uusittiin ja huoneistot saivat kokonaisvaltaisesti uuden ilmeen ja tuotiin 2020-luvulle.

## Osakkeen 1A remonti valmistunut

Ensimmäisenä remonttiin laitettu osake 1A valmistui helmikuussa ja vuokraukset ovat jatkuneet normaalisti.

Osakkeen 12B remontointi alkoi heti ensimmäisen valmistuttua. Ensimmäisen huoneiston remontissa tulleet yllätykset ja lisätarpeet tulivat hyvin esille ja osattiin ennakoida etukäteen 12B remontin osalta. Talvikäyttäjien palautteen perusteella molempiin mökkeihin uusittiin patterit tehokkaampiin ja samalla tehtiin lisätöitä sähköjen osalta. Osakkeen 12B remontointi on loppusuoralla ja valmistuminen on arvioitu huhtikuun viimeiselle viikolle.

**Remontoiduista huoneistosta on saatu hyvää palautetta käyttäjiltä ja kaikki palaute on jatkossakin tervetullutta!**



# Punkaharjun lomaosakkeet

**Ammattiosastomme jäsenille:**

Kesäkauden hinnat:

250 € viikko, 110 € vkl tai 50 € vrk.

**Muut järjestäytyneet:** Kulukorvaus

lisätään edellä mainittuihin hintoihin;

80 € viikko, 40 € vkl tai 20 € vrk.

Ammattiosaston hallitus on päättänyt jatkaa tutustumistarjousta uusille ammattiosaston jäsenille.

Jos olet liittynyt ammattiosaston jäseneksi vuoden 2016 jälkeen, saat ensimmäisen vuokran puoleen hintaan. Lisää tietoa ammattiosaston kotisivuilta ja lomaosakkeiden hoitajilta.

Molemmat huoneistot on lähes kauttaaltaan remontoitu ja osakkeisiin on uusittu lähivuosina petivaatteet, kodinkoneet, olohuoneen kalusteet ja asennettu ilmalämpöpumppu.

Kesäkauden ennakkovarauksia otetaan vastaan huhtikuun loppuun saakka (ensisijalla ovat ensikeräiset ja henkilöt, jotka eivät ole vuonna 2023 kesällä vuokranneet osakkeita). 30.4.2024 jälkeen varaukset myönnetään varausjärjestyksessä.

Viikkovuokrauksen vaihtopäivä on maanantai klo 14, tai erikseen sovittava ajankohta.

Viikkovuokraukset ovat etusijalla viikonloppu- ja päivävuokrausta. Osaston työssäkäyvät jäsenet ovat etusijaisia ennen eläkkeellä olevia ja muita järjestäytyneitä (lopullinen vahvistus n. 2 vko ennen varausta). Varaaja tulee saamaan tietopaketin/laskun ennen varausaikaa.

Avainhuollon hoitaa Matkailukeskus Harjun Portti. Nouto/palautus lomakeskuksen vieressä sijaitsevasta huoltoasema/ravintolasta. Siivous kuuluu vuokraajalle (itse tai palvelun osto infosta). Tupakointi on kielletty molempien loma-asuntojen sisätiloissa. Osake 12B on allergiahuoneisto, johon on eläinten vieminen ehdottomasti kielletty.

Kesäkausi alkaa 15.5. ja jatkuu 30.9. asti. Tiedustelut ja vuokrausanomukset: Varaukset ensisijaisesti verkkolomakkeella: <http://pekemantyontekijat.fi/vuokraus-kaavake.htm> Juho Lintula; juho.lintula@borealisgroup.com / Juho.Lint@gmail.com, puh. 040 937 4605.

Kuvia ja linkkejä Punkaharjun lähiseutuun ja tapahtumiin: Ammattiosaston kotisivu: <http://pekemantyontekijat.fi/punkaharjun-lomaos.html> Juho Lintula

